

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΑΜΕΣΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Β'

Ταχ. Δ/ση: Καρ. Σερβίας 10
Ταχ. Κώδ.: 101 84 Αθήνα
Πληροφορίες: Ε. Καπούτσου
Τηλέφωνο: 210 - 33.75.312
ΦΑΞ: 210 - 33.75.001

ΘΕΜΑ: Παρακράτηση φόρου σε τόκους ομολογιακού δανείου το ποσό των οποίων καταβάλλεται με την έκδοση νέων ομολογιών.

Με αφορμή ερωτήματα που έχουν υποβληθεί στην υπηρεσία μας, αναφορικά με το πιο πάνω θέμα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του [άρθρου 37](#) του ν. [4172/2013](#), οι οποίες ισχύουν για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά, ο όρος «τόκοι» σημαίνει το εισόδημα που προκύπτει από απαιτήσεις κάθε είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι, και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι, και ιδιαίτερα εισόδημα από καταθέσεις, κρατικά χρεόγραφα, τίτλους και ομολογίες, με ή χωρίς ασφάλεια, και κάθε είδους δανειακή σχέση, συμπεριλαμβανομένων των πρόσθετων ωφελημάτων (premiums), των συμφωνιών επαναγοράς (repos/reverse repos) και ανταμοιβών τα οποία απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή χρεόγραφα.

2. Με τις διατάξεις της [παρ. 6 του άρθρου 64](#) του ίδιου νόμου ορίζεται ότι οι πληρωμές τόκων δανείων που χορηγούν πιστωτικά ιδρύματα, περιλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας, καθώς και οι τόκοι διατραπεζικών καταθέσεων απαλλάσσονται από την παρακράτηση φόρου.

3. Όπως διευκρινίστηκε με την [ΠΟΛ.1042/26.1.2015](#) εγκύκλιό μας, με την οποία δόθηκαν οδηγίες αναφορικά με τη φορολογική μεταχείριση του εισοδήματος από μερίσματα, τόκους και δικαιώματα μετά την έναρξη ισχύος των διατάξεων του νέου Κ.Φ.Ε. (ν.[4172/2013](#)), στην έννοια των τόκων εμπίπτουν κάθε είδους τόκοι, ημεδαπής ή αλλοδαπής προέλευσης, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι τόκοι δανείων, οι τόκοι υπερημερίας λόγω συμβατικής υποχρέωσης, καθώς και οι τόκοι που επιδικάζονται με δικαστική απόφαση, ανεξάρτητα αν αυτές αφορούν την επιχειρηματική δραστηριότητα της επιχείρησης.

Επίσης, με την ίδια εγκύκλιο διευκρινίστηκε, όσον αφορά στις διατάξεις της [παρ. 6 του άρθρου 64](#) του ν. [4172/2013](#), ότι στα εισοδήματα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα, ανεξάρτητα αν έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή, από τόκους δανείων που έχουν χορηγήσει στα πλαίσια της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, συμπεριλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας, των τόκων διατραπεζικών καταθέσεων και των τόκων από τη χορήγηση πιστώσεων, δεν ενεργείται παρακράτηση φόρου. Τα αναφερόμενα πιο πάνω δεν καταλαμβάνουν το εισόδημα που αποκτούν τα πιστωτικά ιδρύματα από τόκους ομολογιακών δάνειων (Ελληνικού Δημοσίου και εταιρικών), στα οποία ενεργείται σε κάθε περίπτωση παρακράτηση φόρου με συντελεστή 15%, επιφυλασσομένων των διατάξεων της επόμενης παραγράφου.

4. Περαιτέρω, με τις διατάξεις των περ. β' των [παρ. 1 των άρθρων 62 και 64](#) του ν. [4172/2013](#), αντίστοιχα, ορίζεται ότι οι πληρωμές τόκων υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου με συντελεστή δεκαπέντε τοις εκατό (15%), ενώ με τις διατάξεις της [παρ. 3 του άρθρου 64](#) του ίδιου νόμου ορίζεται ότι η παρακράτηση φόρου εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση της παραγράφου 1 σε περίπτωση που αυτός που λαμβάνει την πληρωμή, η οποία υπόκειται σε παρακράτηση φόρου είναι φυσικό πρόσωπο ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του και δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

5. Εξάλλου, με τις διατάξεις του άρθρου 2 της [ΠΟΛ.1011/2.1.2014](#) απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, με την οποία καθορίστηκε ο τρόπος υποβολής, καθώς και ο τύπος και το περιεχόμενο της δήλωσης απόδοσης του παρακρατούμενου φόρου στα εισοδήματα από μερίσματα, τόκους και δικαιώματα με βάση τις διατάξεις του [άρθρου 64](#) του ν. [4172/2013](#), ορίζεται ότι ως «καταβολή της υποκειμένης σε παρακράτηση πληρωμής» νοείται και η πίστωση των δικαιούχων με τα εισοδήματα, μεταξύ άλλων, της περίπτωσης β' της [παραγράφου 1 του άρθρου 62](#) του ν. [4172/2013](#).

6. Επίσης, με την [ΠΟΛ.1223/8.10.2015](#) εγκύκλιό μας, με την οποία κοινοποιήθηκαν οι διατάξεις του [άρθρου 8](#) του ν. [4172/2013](#), διευκρινίστηκε ότι για το εισόδημα από τόκους ημεδαπής προέλευσης που αποκτάται τόσο από φυσικά πρόσωπα όσο και από νομικά πρόσωπα και νομικές οντότητες, χρόνος απόκτησης του δικαιώματος είσπραξης είναι ο χρόνος κατά τον οποίο καθίστανται ληξιπρόθεσμοι και απαιτητοί.

Επίσης, με την ίδια εγκύκλιο διευκρινίστηκε ότι ως προς το ζήτημα του χρόνου απόκτησης φορολογητέου εισοδήματος από τόκους από πιστωτικό ίδρυμα στις περιπτώσεις που εφαρμόζεται το [άρθρο 150](#) του ν. [4261/2014](#) και δεδομένου ότι, σύμφωνα με την διάταξη αυτή, μετά τη συμπλήρωση τριμήνου κατά το οποίο λογισθέντες τόκοι δανείων και λοιπών χορηγούμενων πιστώσεων παραμένουν ανείσπρακτοι, παύει η περαιτέρω λογιστικοποίηση τόκων (δηλαδή η λογιστική καταχώριση εσόδου από τόκους) και οι τόκοι αυτοί παρακολουθούνται μόνο εξωλογιστικά και λογιστικοποιούνται όταν και εφόσον εισπράττονται, το πιστωτικό ίδρυμα αποκτά φορολογητέο εισόδημα από τόκους όταν και εφόσον εισπράξει τους εν λόγω τόκους. Κατά συνέπεια, εφόσον, σύμφωνα με τα ανωτέρω, δεν αποκτάται εισόδημα από το πιστωτικό ίδρυμα πριν από την είσπραξη των σχετικών τόκων, δεν μπορεί να γεννηθεί υποχρέωση παρακράτησης φόρου κατά τον χρόνο της τυχόν πίστωσης των τόκων αυτών, αλλά η παρακράτηση του φόρου διενεργείται από τους υπόχρεους κατά τον χρόνο καταβολής των εν λόγω τόκων.

7. Μετά από όλα όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω προκύπτει, ότι στην περίπτωση των τόκων ομολογιακού δανείου οι οποίοι καταβάλλονται κατά το χρόνο που καθίστανται ληξιπρόθεσμοι (άρα και απαιτητοί) μέσω κεφαλαιοποίησής τους με έκδοση νέων ομολογιών (καταβολή σε είδος), η υποχρέωση παρακράτησης γεννάται κατά τον χρόνο της κεφαλαιοποίησης.

Σε περίπτωση που κεφαλαιοποιούνται (μέσω της καταβολής σε είδος) ήδη ληξιπρόθεσμοι τόκοι με την έκδοση νέων ομολογιών, η υποχρέωση παρακράτησης υπάρχει όχι κατά το χρόνο της κεφαλαιοποίησης αλλά κατά το χρόνο που αυτοί είχαν καταστεί ληξιπρόθεσμοι, οπότε και θα έπρεπε να είχαν πιστωθεί στα βιβλία της εταιρείας (σχετ. η υπ' αριθμ. [ΠΟΛ.1011/2.1.2014](#) εγκύκλιός μας).

Ο παρακρατούμενος φόρος υπολογίζεται με συντελεστή 15%, σύμφωνα με τις διατάξεις των [άρθρων 62 και 64](#) του ν. [4172/2013](#), επιφυλασσομένων των διατάξεων των Σ.Α.Δ.Φ. Επισημαίνεται ότι στην περίπτωση που για κάποιους από τους ομολογιούχους δανειστές έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του [άρθρου 150](#) του ν. [4261/2014](#) (π.χ. ημεδαπά πιστωτικά ιδρύματα), σχετικά με τη μη λογιστικοποίηση τόκων, δεν υφίσταται η πιο πάνω υποχρέωση διενέργειας παρακράτησης φόρου, για το χρονικό διάστημα μετά το αναφερόμενο στις διατάξεις αυτές τρίμηνο, εφόσον πληρούνται οι οριζόμενες στις ίδιες διατάξεις προϋποθέσεις.

Τέλος, όσον αφορά στους τόκους που οφείλονται για τις νέες ομολογίες που εκδόθηκαν κατά την κεφαλαιοποίηση των μη καταβληθέντων ποσών τόκων, η παρακράτηση του φόρου θα διενεργηθεί στη λήξη των ομολογιών, δεδομένου ότι, με βάση τους όρους έκδοσής τους, δεν προβλέπονται ενδιάμεσες περιοδικές αποδόσεις τόκων, αλλά η απόδοση αυτών γίνεται στη λήξη των ομολογιών, δεδομένου ότι τότε καθίστανται απαιτητοί.

Ακριβές Αντίγραφο
Η Προϊσταμένη του Αυτοτελούς Τμήματος Διοίκησης

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΙΤΣΙΛΗΣ

www.sate.gr